

Taxon Taxus cuspidata

Název taxonu	Taxus cuspidata
Vědecký název taxonu	Taxus cuspidata
Jména autorů, kteří taxon p...	S. et Z.
Český název	tis japonský
Synonyma (zahradnicky pou..	nepoužívají se.
Autor	Pavel Bulíř (pavel_bul_@unknown.cz)
Kategorie	Druh
Nadřazená kategorie	Taxus

Biogeografické regiony

Biogeografické regiony	Čínsko-japonská oblast
Biogeografické regiony - po..	vyskytuje se v podobných lokalitách jako tis červený na území Japonska, Mandžuska, ale také v Koreji, na Sachalinu a Kurilách.

Zařazení

Pěstitelská skupina	Jehličnatý strom stálezelený a Jehličnatý keř stálezelený
Životní forma	Fanerofyt

Popisné a identifikační znaky

Habitus	jedinci generativního původu vytváří 8-10 (15) m velké stromy s kuželovitou až vejčitou, hustě zavětvenou korunou a středně těžkou texturou. Na málo příznivých lokalitách vytváří jen rozložitě keře. Jedinci vegetativně množení vytváří pouze keřovité formy a dorůstají 5-6 m výšky. Mají zpravidla polokulovitý tvar a vystoupavě orientované větve.
Výhony	výhony jsou pokryté, podobně jako u ostatních tisů, sbíhavými bázemi jehlic. Mladé, 1-2 leté větévky, jsou na osluněných místech nažloutlé či žlutavé, někdy až načervenalé.
Pupeny	jsou nápadně žlutavé a na konci zaoblené. Bazální krycí šupiny mají zřetelný kýl a trojúhelníkovitý tvar.
Listy	ploché zhruba 15-25 x 2,5-3 mm velké, měkké jehlice, jsou na líci leskle tmavo zelené, na rubu se dvěma nažloutlými širokými pruhy průduchů. Jsou krátce stopkaté a pozvolna náhle krátce zašpičatělé. Na hřbetě mají úzké a zřetelně vystouplé žebro. Na odstávajících bočních větvičkách jsou nepravidelně dvojřadě uspořádané. Na bujných a osluněných výhonech jsou pak jehlice uspořádány do tvaru písmene "V".

Plody	dvoudomá dřevina. Vejcovitá, slabě hranatá a jedovatá semena jsou uložena v červeném nejedovatém, na konci otevřeném míšku. Plod je zhruba 4-6 mm dlouhý.
Kůra a borka	jemně šupinatá a slabě odlupčitá. Odlupčitá v malých šupinách až na silnějších osách a ve vyšším věku. Má nevýrazné načervenalé zbarvení.
Možnost záměny taxonu (+..	<i>Taxus baccata</i> - nápadně plátovitě odlupčitá červenohnědá borka, bazální krycí šupiny pupenů bez kýlu, jehlice na odstávajících větévkách dvojřadě uspořádané, na líci tmavozelené, na rubu s hraškově zelenými řadami průduchů a zakončené protáhlou pozvolnou špičkou, mladé výhony rovněž hraškově zelené; <i>Taxus x media</i> - šupiny pupenů na bázi jen slabě kýlnaté, měkké jehlice jsou náhle zašpičatělé, na líci tmavozelené, na rubu se světle zelenými pruhy průduchů. Postaveny jsou dvojřadě nebo rozčísle dvojřadě. Mladé výhony mají zpravidla hraškově zelenou, případně slabě načervenalou barvu.
Dlouhověkost	dlouhověký

Nároky na stanoviště

Faktor světla - slunce	✓
Faktor světla - polostín	✓
Faktor světla - stín	✓
Faktor světla - poznámka	podobně jako u <i>T. baccata</i> , jde o dřevinu s vysokou přizpůsobivostí k množství světla. Snáší přímé oslunění až hluboký stín. Toleruje i úpal. Citlivý je snad jen na náhlé významné změny světelných podmínek.
Faktor tepla	velmi dobře mrazuvzdorný. Mrazem nebývá poškozován ani v nepříznivých podmínkách. Vhodný pro oblasti I.-IV. (V.).
Faktor vody	upřednostňuje vlhká a čerstvě vlhká stanoviště na propustných a vzdušných podkladech. Nízkou vzdušnou vlhkost toleruje dobře. Nesnáší vysokou hladinu podzemní vody a zamokření.
Faktor půdy	vyhovují mu živné a kypré půdy, které mohou být i mělké a skeletnaté. Dobře prosperuje prakticky na všech podkladech. Půdy mohou být písčité a kamenité.

Užitné vlastnosti

Období hlavního estetického...	XI-IV.
Použití	významný doplňkový druh, používaný v současnosti poměrně často, zejména v keřovitých výsadbách v soukromé i veřejné zeleni. Vhodný do rozsáhlých skupinových výsadeb, podrostů, ale i

	pro menší skupiny a solitéry. Vhodný k tvarování - na živé ploty, stěny, figury a pod. Při vizuálním vnímání je poněkud světlejší ve výrazu ve srovnání s velmi tmavě zeleným <i>T. baccata</i> .
Choroby a škůdci	významnější se nevyskytují.
Růstové i jiné druhově spec..	velmi dobře snáší znečištění a městské prostředí. Toleruje silně zastíněná i intenzivně osluněná stanoviště. Výborně snáší řez (dobře regeneruje), a to i do starého dřeva. Pomalu rostoucí dřevina. Jedovatá dřevina.

Množení

Množení	Přímý výsev, Řízkování, Polovyzrálé řízky, Vrcholové řízky, Osní řízky a Bazální řízky
Množení - poznámka	způsob rozmnožování určuje charakter habitu! Exempláře generativního původu rostou stromovitě. Jedinci vegetativního původu pak keřovitě. Nejčastěji rozmnožován výsevem a řízkováním.
Odrůdy	‘Nana’ - nízký kompaktní keř se široce, spíše vodorovně rozloženými větvemi, do 2 m.

Celky sbírek

Celky sbírek v areálu ZF

- [BZA - Centrální část / Botanická zahrada a arboretum Brno](#)
- [BZA - Hospodářská a zásobní zahrada / Botanická zahrada a arboretum Brno](#)
- [BZA - Okolí alpinkového skleníku / Botanická zahrada a arboretum Brno](#)
- [BZA - Okolí Zahrady miniatur / Botanická zahrada a arboretum Brno](#)
- [BZA - Salicetum / Botanická zahrada a arboretum Brno](#)
- [BZA - Staré arboretum - jih / Botanická zahrada a arboretum Brno](#)
- [BZA - Staré arboretum - sever / Botanická zahrada a arboretum Brno](#)
- [Park - Slovácká - Valtická / Zámecký park v Lednici](#)
- [D 1: záhon pod okny laboratoří / ZF - D - Výsadby v okolí budovy D \(roste na svahu směrem k historickému bytovému domu.\)](#)